

شهر آرا مجله

در یافت نسخه الکترونیک شهر آرا مجله از SHAHRRARANEWS.IR

گپ وگفتی با حسن شفیعی، مربی پیش کسوت بدن سازی

استعدادی که دیر کشف شد

حسن شفیعی ۶۶ ساله ساکن محله آبادگران است. او که یکی از مربیان پیش کسوت بدن سازی به شمار می‌رود، با تیم‌های بسیاری از جمله فوتبال ابو مسلم، فوتسال فردوسی مشهد، فوتسال والیبال پاس تهران و...

۴

در دیدار با خانواده شهیدان خلیلی مطرح شد

اصل شهادت، اینثار است

عضو شورای اسلامی شهر مشهد و شهردار منطقه ۸ و مدیران شهرداری با هدف قدردانی از خانواده شهدا و اینثارگران با خانواده شهیدان خلیلی دیدار کردند...

۳

در نهمین جلسه شورای بهداشت منطقه ۸ مطرح شد

جریمه‌ها بازدارنده نیست

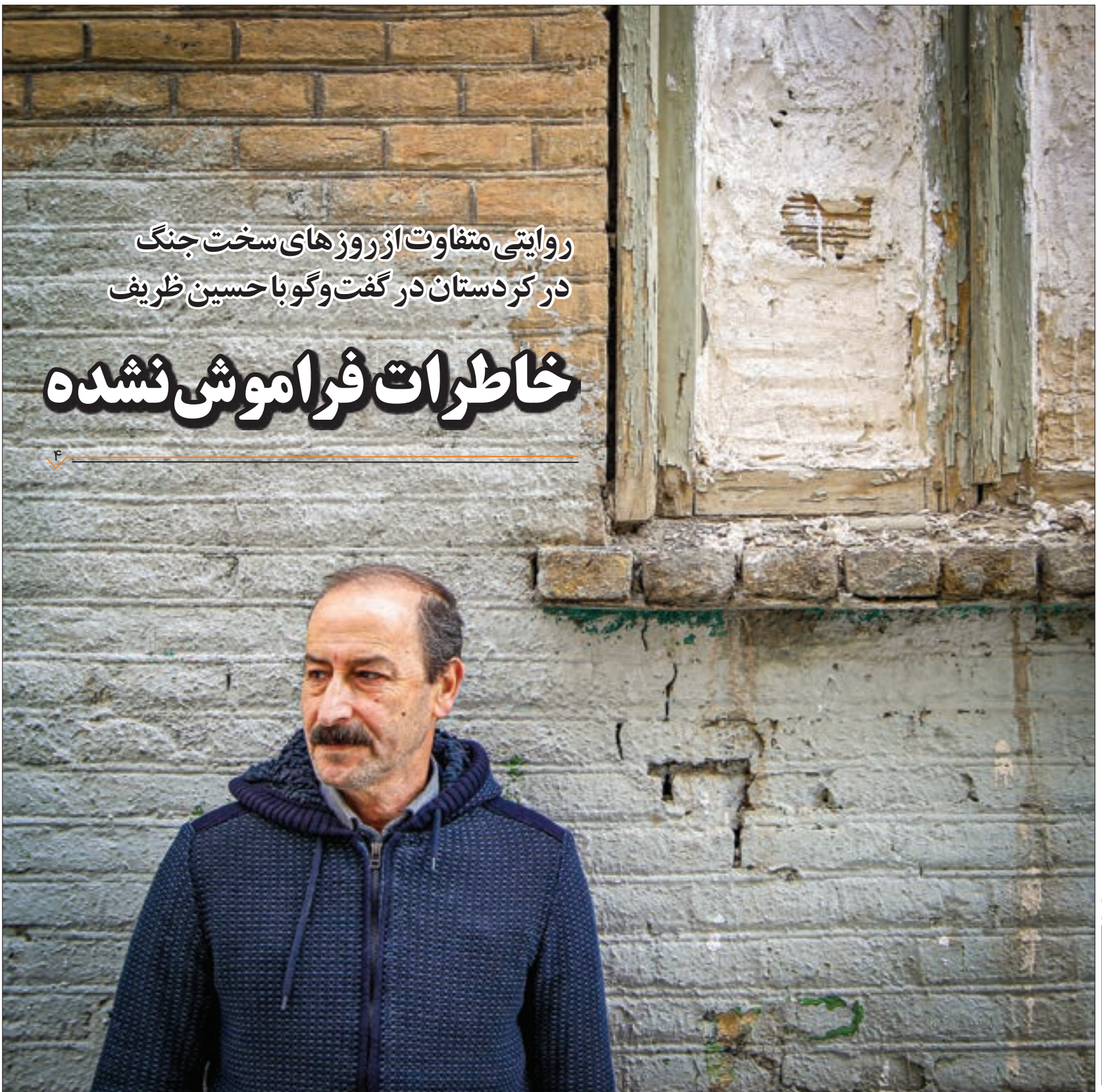
نهمین جلسه شورای بهداشت منطقه ۸ با حضور نمایندگان سازمان بهداشت و کارکنان دانشگاه و فروش آن و بهداشت بوفه مدارس در سالن جلسات بوستان کوهسنگی برگزار شد...

۲

روایتی متفاوت از روزهای سخت جنگ
در کردستان در گفت‌وگو با حسین ظریف

خاطرات فراموش نشده

۴

در نهمین جلسه شورای بهداشت منطقه ۸ مطرح شد

جریمه‌ها بازدارنده نیست

چرخه اقتصادی شان نمی چرخد. بحث دخانیات تمامی ندارد و هر چه ورود کنیم باز هم به نتیجه مطلوب نمی‌رسیم. جریمه‌های ریالی خیلی کم است قانون در این مسئله بازدارنده نیست. جریمه کردن فروشنده‌ها با مبالغ خیلی کم سبب می‌شود جری‌تر بشوند و قبح کارشان بریزد. رسولیان، دبیر جلسه، درباره این موضوع یادآور شد: نبود قانون ثابت کشوری دلیل ادامه‌دار بودن موضوع دخانیات است. مراکز بهداشت و متولیان تذکر می‌دهند، اما گاهی مشاهده می‌کنیم ناگهان مدیران بالادستی همه را تو کرده و دستور دیگری می‌دهند. از طرفی جرائم بازدارنده قوی نداریم و افرادی که تخلف می‌کنند برایشان صرفه اقتصادی دارد و جریمه‌اش را می‌پردازند.

محمدهادی هادیان، کارشناس اداره میراث فرهنگی و گردشگری، افزود: مبارزه‌های سلبی نتیجه نمی‌دهند. ما باید برای فرهنگ‌سازی در این زمینه سرمایه‌گذاری کنیم تا به نتیجه برسیم. کارشناس امور اداری اتاق اصناف مشهد نیز در ادامه گفت: ما تناقض بزرگی در این زمینه داریم. اگر بحث فروش دخانیات را منع می‌کنیم پس چرا برای فروش آن مجوز صادر می‌کنیم. بسیاری از واحدهای صنفی خواروبار، مجوز فروش سیگار را دارند، آن‌هایی هم که ندارند به راحتی می‌توانند این مجوز را بگیرند. جلیل مشرفی ادامه داد: ما هم با عرضه قلیان و دخانیات مخالف هستیم اما اگر منع دارد نمی‌توان در یک جا استفاده کرد و در جای دیگر استفاده نکرد. اکنون که

زمانی که قرار است جابه‌جایی مشاغل از نظر مکانی انجام شود باید محل جایگزین مناسبی برای اسکان دوباره آن‌ها وجود داشته باشند.

تناقض در قوانین

یکی دیگر از مصوبات ماه گذشته نصب پوستر در مغازه‌هایی با شعاع ۱۰۰ متر از مدارس برای ممنوعیت فروش سیگار بود که هنوز نصب نشده است. کارشناس مرکز بهداشت ثامن با اشاره به کاهش سن مصرف دخانیات گفت: همه ما می‌دانیم سن مصرف دخانیات کاهش یافته و برای رفع این مشکل نیاز به آگاه‌سازی و پیشگیری است. هر چه در بحث پیشگیری هزینه کنیم به نفعی برای آینده سرمایه‌گذاری کرده‌ایم. مهدی قاسمی ادامه داد: در حال حاضر براساس قانون، عرضه دخانیات در اماکن عمومی مسقف ممنوع است. اما این قانون به تنهایی گرهی از کار باز نمی‌کند، همان‌طور که قلیان پس از ممنوعیت از مکان‌های زیرزمینی سردر آورد، قوانین شتاب‌زده مشکل‌ساز خواهند بود ما باید به دنبال ارائه راهکار و فرهنگ‌سازی در این زمینه باشیم. مبارزه با دخانیات سخت است و در دسرهای خودش را دارد.

وی با اشاره به ممنوعیت فروش سیگار در دهک‌های روزنامه‌فروشی یادآور شد: این دهک‌ها رسالتی دارند که نباید فروش سیگار داشته باشند، اما در نهایت می‌فروشند و زمانی که تذکر می‌دهیم می‌گویند بدون فروش سیگار

نهمین جلسه شورای بهداشت منطقه ۸ با حضور نمایندگان سازمان‌ها با دستورکار دخانیات و فروش آن و بهداشت بوفه مدارس در سالن جلسات بوستان کوهسنگی برگزار شد.

رئیس خدمات شهری منطقه در این جلسه و پس از بررسی مصوبات ماه گذشته، از برپایی ایستگاه‌های بالگری دیابت، اتوبوس دیابت در منطقه خبر داد.

جلال بیوکی همچنین با اشاره به شیوع آنفلوآنزا گفت: با وجود شیوع بیماری آنفلوآنزا، توصیه و هشدارهایی توسط مسئولان امور بهداشتی و حتی دام‌پزشکی استان به شهروندان درباره نگهداری مرغ و خروس زنده و حتی پرندگان داریم که متأسفانه این هشدارها و اخطارها چندان مؤثر واقع نمی‌شود. همچنین عده‌ای این پرنده‌ها را عامل انتشار بیماری آنفلوآنزا می‌دانند.

وی با اشاره به این موضوع که در منطقه ۸ در مانگه دام‌پزشکی نداریم، گفت: در منطقه تعدادی پرنده‌فروشی داریم که تا آماده‌سازی مکانی مناسب برای آن‌ها در حال حاضر به کسب در محدوده شهری مشغول هستند. بیوکی با تأکید بر اینکه تعطیلی برخی مشاغل در شرایط اقتصاد کنونی امری نادرست است، گفت: نباید برای حذف برخی مشاغل قهری برخورد کنیم و موجب تعطیلی آن شغل شویم.

باید به دنبال ارائه راهکار و فرهنگ‌سازی باشیم

بیماری‌ای با نام آنفلوآنزا

حرف اول

حمیدرضا اکبری
کارشناس بیماری‌های مرکز بهداشت ثامن

یکی از بحث‌های داغ این روزها بیماری آنفلوآنزا است که سبب شده بسیاری از این بیماری‌ها بترسند و خودشان را در خانه حبس کنند. عده‌ای به طور اصولی موارد

بهداشتی را رعایت می‌کنند و برخی نیز بی تفاوت به مسائل بهداشتی از کنار آن می‌گذرند و تصورشان بر این است که قدرت بدنی‌شان بیشتر از توان و ویروس است، اما غافل از اینکه این بیماری با این حرف‌ها جور در نمی‌آید.

خوب است بدانید آنفلوآنزا، بیماری عفونی حاد و ویروسی است که به راحتی از فردی به فرد دیگر منتقل می‌شود. و ویروس این بیماری در کل دنیا در گردش است و به راحتی هر فردی را در هر گروه سنی مبتلا می‌کند، پس خیالتان راحت نباشد که در مقابل آن مصون هستید.

این بیماری مسبب طغیان‌ها و اپیدمی‌های سالیانه است که با شدت بیشتری در فصول پاییز و زمستان به‌ویژه در مناطق معتدل حادث می‌شود. برای پیشگیری از ابتلای به آن باید نکات بهداشتی را رعایت کنید و بی تفاوتی از کنارش نگذرد.

توصیه‌های بهداشتی، آنفلوآنزا

- * در صورتی که دارای علائم بیماری سرماخوردگی و آنفلوآنزا شامل (تب، سرفه، گلودرد و بدن درد) هستید از شرکت در اماکن جمعی خودداری کنید.
- * هنگام سرفه یا عطسه، بینی و دهان خود را با دستمال کاغذی بپوشانید و مانع انتشار و ویروس شوید. متأسفانه گاهی مشاهده می‌کنیم برخی افراد عادت به این کار ندارند و در مقابل اعتراض اطرافیان می‌گویند «من که و ویروس ندارم.»
- * دستمال کاغذی مصرف‌شده را فوری پس از استفاده به‌طور مناسب دفع کنید.
- * دست‌های خود را به‌طور منظم و صحیح به دقت ۳۰ الی ۲۰ ثانیه با آب و صابون بشویید.
- * اگر به آنفلوآنزا دچار شده‌اید در منزل بمانید و ضمن استراحت، از آب و مایعات فراوان استفاده کنید.
- * اگر علائم مشابه آنفلوآنزا در اطرافیان مشاهده کردید حداقل ۱/۵ متر از آن‌ها فاصله بگیرید.
- * در صورت مشاهده علائم مشابه آنفلوآنزا به سرعت به پزشک مراجعه کنید.
- * هنگام احوال‌پرسی از دست دادن، در آغوش گرفتن و بوسیدن خودداری کنید.
- * از تماس دست‌های آلوده با چشم‌ها، بینی و دهان خودداری کنید.

* در صورتی که در هنگام سفر دچار علائم سرماخوردگی و آنفلوآنزا شدید، از حضور در تجمعات جدا خودداری کنید.

دریافت واکسن در گروه‌های در معرض خطر و پرخطر را می‌توان یکی از بهترین روش‌های پیشگیری از بیماری آنفلوآنزا دانست و در جمعیتی که در معرض خطر عوارض شدید بیماری آنفلوآنزا است اثر واکسیناسیون در کاهش بستری و مرگ اثبات شده است.

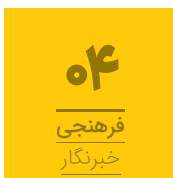
واکسن آنفلوآنزا در افراد سالم ۷۰ تا ۹۰ درصد در پیشگیری از بیماری مؤثر است و موارد بستری ناشی از آنفلوآنزا را تا ۵۰ درصد کاهش می‌دهد. در جمعیتی که در معرض خطر عوارض شدید بیماری آنفلوآنزا هستند مانند کودکان، سالمندان و زنان اثر واکسیناسیون در کاهش بستری و مرگ شناخته شده است.

دریافتی به قلم دوربین

نصب سامانه ویلچررو در منطقه ۸

روشن‌دلان و معلولان را بسیار ضروری خواند و گفت: مناسب‌سازی پیاده‌روهای معابر منطقه و بوستان‌ها با نصب سامانه ویلچررو در نظر گرفته شده است که ضمن تسهیل در تردد معلولان، سالمندان و نیز کالسکه‌کودکان از تردد و ورود غیرمجاز موتورسیکلت به پیاده‌رو و بوستان‌ها جلوگیری می‌کند که رضایت خاطر و امنیت شهروندان را در پی خواهد داشت.

شهردار منطقه ۸ مشهد از نصب سامانه ویلچررو در منطقه خبر داد و گفت: مناسب‌سازی معابر و مراکز اصلی منطقه از مهم‌ترین وظایف شهرداری برای رفاه حال معلولان و توان‌یابان شهروند است. علی شیرازی، مناسب‌سازی برای عبور و مرور

قرار بر این بود مسیر پاییزی برگ‌ها تا آخر آذر ماه باقی بماند اما بارندگی‌ها سبب شد تا زودتر از موعد جمع‌آوری شود. این حجم برگ‌های فرو افتاده در ختان در قالب سه نوبت کاری جمع‌آوری و برای تبدیل به کود عالی به سازمان مدیریت پسماند شهرداری مشهد منتقل شد.

با توجه به اطلاعیه اداره کل هواشناسی مبنی بر بارش‌ها در طول هفته جاری، کار جمع‌آوری برگ‌های پاییزی بوستان کوهستانی و معابر منطقه زودتر از موعد آغاز شد. محسن خیرآبادی، مسئول روابط عمومی شهرداری منطقه ۸، با اعلام این خبر گفت:

عضو شورای اسلامی شهر مشهد در دیدار با خانواده شهیدان خلیلی گفت:

اصل شهادت، ایثار است

روزنامه‌ها اینترنتی شده‌اند، دکه‌هایی که ۹۹ درصد فروششان سیگار است چه بفروشند، چه راهکار و جایگزینی داریم. ضربتی اقدام کردن اشتباه است. محمدحسین آیتی، نماینده آموزش و پرورش ناحیه ۳ مشهد، هم درباره عدم اجرای یکسان قوانین، گفت: یک جا قانون پلمب می‌کند و می‌بندد و در جای دیگر آن را باز می‌کند. ما باید به جایی برسیم که کسی نتواند در مقابل قانون بایستد. بحث فرهنگ‌سازی هم مهم است وقتی کنار مدرسه سیگار فروخته می‌شود مسئولان مدرسه حق تذکر ندارند، اما وقتی قانون منع فروش تا شعاع ۱۰۰ متر داریم باید از آن به‌درستی استفاده کنیم. در نهایت مصوب شد فهرست فروشندگان را که در نزدیک مدارس مواد دخانی می‌فروشند به اداره خدمات شهرداری منطقه بدهند و با همکاری مرکز بهداشت تا من تذکرات لازم به این فروشندگان داده شود.

● نظارت بر بوفه مدارس
در ادامه نماینده آموزش و پرورش ناحیه ۳ با اشاره به نبود نظارت درست بر بوفه مدارس پیشنهاد داد: در کنار بحث دخانیات نظارتی هم بر بوفه مدارس داشته باشند. آیتی با اشاره به عرضه برخی مواد خوراکی مضر در بوفه مدارس گفت: به مدارس اعلام می‌کنند کالباس و سوسیس نفروشد، اما در پوشش دیگر ساندویچ‌ها این مواد خوراکی به فروش می‌رسد. مشکل دیگری که به چشم می‌خورد گاهی مشاهده می‌کنیم ساندویچی با نام کارخانه‌ای که تعطیل شده است فروخته می‌شود که باید بررسی شود و اگر مدیران مدارس دقت نکنند سلامت دانش‌آموزان به خطر خواهد افتاد. در باره این موضوع نماینده مرکز بهداشت اعلام کرد در صورت مشاهده این موضوع با شماره ۱۹۰ تماس بگیرند.

و ثبت تاریخ و مکان شهادت، آن را در شهر مشهد به تصویر بکشیم.

● احداث پارکینگ طبقاتی

شهردار منطقه نیز در این دیدار با تأکید بر گرامیداشت شهدا و تجلیل از خانواده شهیدان بیان کرد: شهیدان از همه هستی خود گذشتند تا امنیت و آرامش را برای ما و این کشور به ارمغان بیاورند.

بنابراین دیدار با خانواده شهید و دلجوایی از آنان کوچک‌ترین وظیفه امروز ما و همه مردم است که می‌توانیم در راستای ادای دین خود به نظام، انقلاب و شهدا انجام دهیم.

علی شیرازی گفت: بهترین تجلیل از مقام شامخ شهدا پیمودن راه آن‌ها و همت گماردن در وظایف محوله است چرا که رشد و اعتلای ایران و اسلام از آرمان‌های بلند امام (ره) و شهدای عزیز بود. وی درباره خدمات ارائه شده در بولوار شهیدان خلیلی نیز توضیح داد: در حال حاضر احداث پارک خطی این بولوار را در دست اقدام داریم. همچنین با توجه به مشکل پارکینگ در این محدوده به دنبال برنامه‌ریزی برای احداث پارکینگ طبقاتی هستیم تا این فشار را از روی ساکنان محله کم کنیم. شیرازی با اشاره به مشکل رفت و آمد به بالای جبل النور برای سالمندان گفت: برای تردد آسان تله‌سیز جانمایی شده است که به‌زودی برای نصب آن اقدامات انجام خواهد شد. لازم به ذکر است: در این دیدار از تمیر یادبود شهیدان محمدرضا و حمیدرضا خلیلی رونمایی شد.

● تغییر نام معابر

این عضو شورای شهر در باره تغییر نام‌گذاری معابر شهر مشهد توضیح داد: اینکه می‌گویند از روی معابر نام شهدا را برمی‌دارند تا کنون اتفاق نیفتاده است. در شهر مشهد ۲۸ معبر با نام‌های تکراری داریم، به‌طور مثال بزرگمهر در منطقه ۷ و ۱، رسالت در منطقه ۲ و ۳، ابوذر در منطقه ۱ و ۳ که مردم و گروه‌های خدماتی را به اشتباه می‌اندازد. هر کدام که قدیمی‌تر است می‌ماند و دیگری تغییر می‌کند.

وی همچنین گفت: تحولات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جهان طی سال‌های اخیر به‌ویژه در زمینه افزایش جمعیت، گسترش شهرنشینی، توسعه راه‌های ارتباطی و وسایل حمل و نقل و بهبود رفاه اجتماعی، منجر به توسعه گردشگری شده است.

یکی از اشکال جدید گردشگری که در نواحی تحت‌تأثیر جنگ می‌تواند شکل بگیرد، گردشگری جنگ است. رمارم ادامه داد: گردشگری جنگ ایران راوی از خودگذشتگی و مقاومت مردمی دلیر است که با جان‌فشانی از خاک خود دفاع کردند. این حوزه از گردشگری در ایران تاریخ معنویت و حماسه دستاوردهایی است که کشورمان را در برابر تجاوز بیگانگان حفظ کرده و اجازه ندادند ایران به یغما برود. از این منظر می‌توان فرهنگ شهادت و ایثار را به‌عنوان یکی از گزینیهایی که برای گردشگران اهمیت دارد، به‌خوبی معرفی کرد و به نمایش گذاشت.

وی توضیح داد: ما می‌توانیم با نصب پلاک‌هایی برای شهدا با مضمون وصیت‌نامه، زندگی‌نامه شهید

عضو شورای اسلامی شهر مشهد و شهردار منطقه ۸ و مدیران شهرداری با هدف قدردانی از خانواده شهدا و ایثارگران با خانواده شهیدان خلیلی دیدار کردند.

عضو شورای اسلامی شهر مشهد در این دیدار گفت: سال‌هاست زنده نگهداشتن یاد و خاطر شهدا به‌طور نمادین با نصب نمادها، تابلوها و المان‌ها در شهر اتفاق می‌افتد، اما در کنار آن زنده نگاه داشتن ماهوی شهدا مهم است که اگر به آن توجه نشود، بعد از مدتی شهدا می‌شوند تعدادی تابلو و پلاک که در کوچه و خیابان نصب شده‌اند که از واقعیت فلسفه شهادتشان خبری نیست و برای جوانان ما معنایی ندارد.

شهناز رمارم با اشاره به این موضوع که بزرگ‌ترین ویژگی شهدا ایثار است که آن‌ها به نفع جامعه از خودشان و آرزوهایشان گذشتند، افزود: علاوه بر ایثار، شهدای ما مسئولیت‌پذیر بودند و تعهد اجتماعی داشتند. اگر تعهدپذیری را رواج دهیم سبب می‌شود جوان ما هم به چالش‌های جامعه بی‌تفاوت نباشد.

رمارم یادآور شد: شهادت معامله با خداست برای شهدا و خانواده شهدا. اگر این موضوع را بفهمیم فلسفه شهادت را درک می‌کنیم، نسل جدید باید این موضوع را متوجه شوند.

روایتی متفاوت از روزهای سخت جنگ در کردستان در گفت‌وگو با حسین ظریف

خاطرات فراموش نشده

گل دفتر

«بعد از گذشت ۳۰ سال، بسیاری از خاطرات از ذهن آدم پاک می‌شود اما بسیاری نیز با پوست و گوشت چنان حس شده‌اند که اگر سالیان سال هم بگذرد، روزها و شبها می‌توانی با این خاطرات زندگی کنی!» این‌ها نخستین حرف‌هایی است که حسین ظریف متولد ۱۳۴۲ در مشهد به زبان می‌آورد. او که دو سال خدمت سربازی خود را در زمان جنگ ایران و عراق در کردستان خدمت کرده است خاطرات زیادی از آن زمان دارد خاطراتی که به قول خودش آن قدر زیاد است که در چند برگه گزارش ما نمی‌گنجد. ظریف که از نیروهای آتش‌بار ۸۹۷ پدافند هوایی بوده است و اکنون فروشگاه لوازم ورزشی در ایستگاه سراب دارد در گپ و گفت کوتاهی به مروری چند از خاطراتش هم‌زمان با ۱۸ آذرماه، روزی که سازمان ملل، عراق را مسئول و آغازگر جنگ تحمیلی بیان کرده است می‌پردازد و شرایط رزمندگان و روزهایشان در کردستان را برایشان بازگو می‌کند.

منطقه اعزام شده می‌دیده بسیار تفاوت داشته است می‌گوید: «تمام عمر خود را در شهر زندگی کرده بودیم و با وجودی که سه‌سالی از جنگ می‌گذشت و اخبار را از طریق روزنامه و تلویزیون می‌شنیدیم اما هیچ‌گاه تصورم از جنگ با آنچه می‌دیدم و درک می‌کردم مقایسه‌شدنی نبود.» او می‌افزاید: «زمانی که به پادگان مروان رسیدیم پادیدن دیوارهای آن که پر از ترکش بود و سپس با شنیدن صدای تیراندازی، تازه جنگ را از نزدیک با گوشت و پوست خود

لمس جنگ در کردستان

سال ۶۲ با بچه‌های محله که تمام آن‌ها هم‌سن و سال بودند و از دوران کودکی با یکدیگر بزرگ شده بودند، تصمیم می‌گیرند تا با گرفتن دفترچه به سربازی بروند و این‌گونه می‌شود که دوران آموزشی خود را در گرگان گذرانده و سپس تقسیم می‌شوند. تعدادی از آن‌ها در این تقسیم به منطقه کردستان شهر مروان اعزام می‌شوند. ظریف که در آن زمان بیست و سه ساله بوده با اشاره به اینکه تصورش از جبهه و جنگ با آنچه در

یکی از بدترین نقاط خط مقدم آن زمان در کردستان به شمار می‌رفت.»
ظریف که به عنوان نیروهای پشتیبانی پدافند هوایی خدمت می‌کرده است، بیان می‌کند: «زمانی که فرد در حال و هوای جبهه حضور ندارد جنگ را درک نمی‌کند اما هنگامی که در این فضا از نزدیک قرار می‌گیرد، می‌بیند که هدفی دارد، هدفی که کوچک نیست و شاید او فقط یک نفر باشد اما همین یک نفر می‌تواند همراه با دیگر نیروهای خود چه کارهایی انجام دهد. عرق به میهن در خون تمام ایرانی‌ها وجود دارد و کسی نیست که بگوید خاک کشورش و سرنوشت آن‌ها برایش اهمیت ندارد، بنابراین در زمان جنگ با وجودی که بسیار شهید و جانباز دادیم اما باز هم جوانان زیادی داوطلب حضور در جبهه‌ها می‌شدند چون هدف والایی برای خود داشتند.»

از روزهای سخت خدمت که صحبت می‌کند تأکیدش بر این است که شاید در زبان و نوشتن واژه‌ها آن‌گونه که باید و شاید این موضوع احساس نشود اما دوری از خانواده و سختی شرایط محیطی را فقط بخش کوچکی از شرایط سخت خود در دوران خدمت سربازی در زمان جنگ بیان می‌کند. او می‌گوید: «در کردستان مانند جنوب کشور فقط نیروهای بعضی دشمن محسوب نمی‌شدند بلکه از پشت سر و نیروهای کومله نیز دشمن ما بودند، ضمن اینکه منطقه‌ای که ما در آن قرار داشتیم کوهستانی بود و پایگاه ما در کمر بندی کوه قرار داشت و پاییز و زمستان به دلیل بارش شدید برف بسته می‌شد به طوری که برای تأمین آذوقه با مشکل روبه‌رو می‌شدیم.»

آذوقه‌ای که نصیب گرگ شد

وی یادآوری می‌کند: «بعد از شیخ لطیف عراق در ارتفاعات لری ما مور به خدمت بودم که این ارتفاعات نیز در خاک عراق بود و برقی که می‌بارید باعث می‌شد تا بولدوزر نتواند مسیر را بالا بیاورد، بنابراین آذوقه‌ای را که برای ما می‌آورد در پایین کوه رها می‌کرد و با بی‌سیم به ما می‌گفت تا برای بردن آن‌ها پایین برویم و ما ۳ کیلومتر را طی می‌کردیم تا آذوقه را بالای کوه بیاوریم و وقتی به پایگاه می‌رسیدیم شب شده بود و از خستگی دیگر سیر شده بودیم و میلی برای غذا خوردن نداشتیم.»
ظریف از آذوقه خود با عنوان جیره خشک یاد می‌کند و می‌گوید: «جیره خشک شامل همان نخود، لوبیا و عدس و مواد پختنی می‌شد که ما می‌دادند تا خودمان طبخ کنیم

لمس می‌کردیم مانند طفل کوچکی که او را در یک محیط غریبه رها کرده باشند، حضور و لمس واقع‌ه برای تمام سربازهای تازه‌وارد نامأنوس بود اما مدتی که گذشت نه تنها عادت کردیم، بلکه وقتی آرپی جی شلیک می‌شد مثل اینکه اتفاق خاصی نیفتاده باشد بسیار راحت بر خورد می‌کردیم.»
می‌گوید: «ابتدای خدمت آسایشگاه مادر مقابل اردوگاه اسرای عراقی قرار داشت و از آنجا که صدام آغازگر جنگ بود، هر روز صبح که بیدار می‌شدیم چون به وضوح آن‌ها را می‌دیدیم که با خیالی آسوده قدم می‌زدند، کلی بدو بیراه به آن‌ها می‌گفتم چون از طرفی به خوبی می‌دانستیم که همین بعضی‌ها بر سراسیران ایرانی چه می‌آورند اما اینجا در اردوگاه خبر چندانی از تنبیه برای آن‌ها نبود.»

او با اشاره به اینکه حدود ۴ هزار اسیر عراقی در این اردوگاه بودند، ادامه می‌دهد: «بعضی بچه‌ها به عنوان نگهبان گاهی در اردوگاه اسرای عراقی خدمت می‌کردند و شاید تنها سختی اسرای عراقی همین احترامی بود که باید به نگهبانان می‌گذاشتند. به خاطر دارم دو تا از اسرای عراقی همان ابتدای خدمت از اردوگاه فرار کرده بودند اما به خاطر سرما نتوانسته بودند خیلی پیشروی کنند و دوباره اسیر شدند و زمانی که آن‌ها را به اردوگاه بازگرداندند متوجه شدند که به دلیل سرما زدی انگشتان پای خود را از دست داده‌اند.»

بچه‌های مشهد داوطلب اعزام به خط مقدم

ظریف بعد از اینکه به پادگان مروان می‌رود بعد از گذراندن سلسله مراتب روز بعد به خط مقدم اعزام می‌شود: «زمانی که صحبت از اعزام به خط مقدم، آن هم در خاک عراق و منطقه‌ای به نام شیخ لطیف به میان آمد، تمام بچه‌هایی که از مشهد آمده بودند گفتند که داوطلب اعزام هستند چون دوست نداشتند در پادگان بمانند و با این هدف در زمان جنگ به سربازی آمده بودند که بتوانند به نوعی خدمت کنند و از خاک میهن خود دفاع کرده و نگذارند دشمن بعضی به مال و نوامیس ما تعدی کند.»

با وجودی که ۳۶ سال از زمان حضورش در شیخ لطیف می‌گذرد اما تک‌تک لحظه‌هایی را که آنجا بوده است به یاد دارد: «شیخ لطیف دقیق خط مقدم و در خاک عراق بود و پایگاه مادر نقطه‌ای قرار داشت که دیده‌بان‌های عراقی کاملاً روی ما احاطه داشتند و شاید بتوان گفت این منطقه

گزارش دکوئیار در روزهای آخر کارش به عنوان دبیرکل سازمان ملل به شورای امنیت در باره متجاوز شناختن عراق در جنگ، از سندهای معتبر و قابل استناد است. همچنان که از جملات این سند سازمان ملل استنباط می شود وی از آغاز با اطلاعات دقیقی که داشت و گزارش ها و تجزیه و تحلیل هایی که دریافت می کرد، عراق را آغازکننده

این جنگ می دانست.

وی در این سند با صراحت می گوید: «در باره بند ۶ عناصری از موضع طرفین پیرامون این بند برای من مشخص بود. این یک واقعیت است که توضیحات عراقی برای جامعه بین المللی پذیرفتنی و کافی نیست.»

که بین بچه ها شکل گرفته بود آن قدر زیبا بود که کمتر برای مرخصی درخواست می دادیم. صمیمیت بین رزمندگان ما سستودنی بود آن قدر که حتی صبح ها را به عشق دیدن هم و در کنار یکدیگر بودن بیدار می شدیم و از هیچ کمکی هم دریغ نداشتیم. بارها پیش آمده بود که با جابه جایی هایی که می شد مسافت طولانی را طی می کردیم تا دوباره یکدیگر را از نزدیک ببینیم و در همان مدت کوتاه کمی با هم گپ و گفت کنیم. «ظریف خاطره جالبی دارد از وقتی که به همراه دوست بیجاری خود برای دیدن یکی از دوستانشان می رود، تعریف می کند: «برای دیدن یکی از دوستانمان که پایگاهش عوض شده بود به سمت نبروهای قاسم لویا کردیم. مجاهدتیم این پایگاه ۵ کیلومتر بالاتر بود. زمانی که در برگشت لب دریاچه میوان ایستادیم هیچ خودرویی نبود تا ما را بازگرداند بنابراین از لب دریاچه به سمت شهر پیاده راه افتادیم. به شهر که رسیدیم

کردهایی را می دیدم که همه مسلح بودند و از آنجا که ما لباس نظامی به تن داشتیم و به خوبی می دانستیم کومله ها به مارحم نمی کنند و حتی شنیده بودیم رزمندگان ما را به نبروهای بعضی می فرسندند ترس تمام وجودمان را فراگرفت اما سعی کردیم به روی خودمان نیاوریم و راهمان را پیش بگیریم.» وی می افزاید: «متوجه نگاه های چپ چپ آن ها به خودمان شده بودیم و از طرفی می دانستیم که نبروهای نگهبانی سمت غرب و ب که می شود جاده را ترک می کنند تا کومله ها آن ها را در گردنه هایی که وجود داشت به دام نیندازند، چون هر چه باشد آن ها خیلی بهتر از ما به آن گردنه ها وارد بودند. با همان ترسی که داشتیم تا آخر شهر رسیدیم که یک آمبولانس جلوی ما ایستاد و سوارمان کرد و در اولین جمله گفت با چه جرتی این موقع شب به داخل شهر آمده اید؟! آنجا بود که فهمیدیم کردها متوجه شده اند ما سر باز هستیم برای همین هم کاری به کارمان نداشته اند. یکی از روستاهایی که در نزدیکی پایگاه بود کانی سانان نام داشت. روستایی که بیشتر کومله ها آنجا بودند تو پخانه میروان نیز پشت این روستا قرار داشت و زمانی که می خواستیم به گردان برسیم باید از سه روستا عبور می کردیم که یکی از آن ها همین کانی سانان بود. این روستا که کومله های بسیار زیادی داشت همیشه برای بچه های سر باز جای ترسناکی محسوب می شد اما نبروهای دلاور رزمندگان ما به خوبی جلوی آن ها می ایستادند و نمی گذاشتند اقدام خاصی انجام دهند.»

● کومله ها در چه دارهاری فروختند

یکی دیگر از خاطراتش را برایمان این گونه بازگو می کند: «یک روز نگهبانی می دادم که یک باره صدای تیراندازی به گوشم رسید، در نزدیکی محلی که نگهبانی می دادم دریاچه میروان با نزار وجود داشت. برای همین هر چقدر نگاه کردم هیچ فردی یا حرکتی راندیدم. یکی دوروز بعد بود که شنیدم کومله هایی که از درجه دارها را با شلیک گلوله زخمی کرده اند و با مداوای بسیار اندک او را به آن طرف مرز برده و فروخته اند.»

ظریف ادامه می دهد: «آن طور که شنیده بودم هر درجه داری قیمتی داشت و کومله ها آن ها را اسیر کرده و به عراقی ها می فروختند اما با وجود این بچه های درجه دار ترسی از خدمت کردن در این منطقه نداشتند، حتی بچه بسیجی ها که می دانستند اگر کومله ها بقتند خونشان ریخته می شود و به شهادت می رسند بدون هیچ ترس و واکنشی برای مقابله با دشمن داوطلب می شدند.» او تأکید می کند: «در زمان جنگ بین بچه ها تو و من وجود نداشت و همه با هم همدل بودند و حتی حاضر بودند برای یکدیگر از جان مایه بگذارند، حتی زمانی که گرفتار حمله های یک باره و غافلگیرانه نبروهای کومله ها می شدیم، بچه ها خیلی خوب از پس آن ها بر می آمدند و نمی گذاشتند تا آن ها کاری انجام دهند.»

وی در باره حمله های غافلگیرانه کومله ها این گونه توضیح می دهد: «گاهی اوقات پیش می آمد که در کمربندی کوه که پایگاه ما بود، کومله ها شروع به تیراندازی می کردند و زیر بار شلیک آن ها نمی توانستیم حرکتی بکنیم اما نمی گذاشتیم پیشروی کنند، البته بیشتر این حملات برای خسته کردن ما و برخی اوقات هم برای این بود که می دانستند ما نبروهای پشتیبانی از مهمات هستیم و می توانند با از بین بردن ما به مهمات دست پیدا کنند.»

ظریف می گوید: «گاهی سوله هایی زیر زمین پیدا می کردیم که به بعضی ها و نبروهای کومله تعلق داشت. این سوله ها بسیار مرتب بود و تخت خواب هایی برای استراحت آن ها وجود داشت. شاید برای شما باورکردنی نباشد در این سوله ها نه تنها کسرو، آذوقه، زاغه مهمات... پیدا می شد بلکه حتی وسایل بازی و سرگرمی وجود داشت.»

● خاطره عملیات والفجر ۸

ظریف در ادامه به ماجرای تغییر محل خد متش از کردستان به خوزستان پرداخته و می گوید: «ماه های پایانی خدمت بود که بنا به تاکتیک های جنگی قرار شد تا لشکر ۷۷ همراه با مهمات خود برای عملیات والفجر ۸ از میروان به سمت اهواز جابه جا شود. تمام مهمات از جمله توپ را آماده کردیم و در پشت توپها گذاشتیم و سپس وسایل شخصی و... را جمع آوری کردیم و آماده رفتن شدیم، اما قبل از آن قرار شد تا ناهار بخوریم ولی هیچ وسیله ای از جمله قاشق یا ظرفی برای غذا خوردن وجود نداشت بنابراین یکی از بچه ها سفره ای را تمیز کرد و برنج و خورش را در آن ریخته و مخلوط کرد و سپس گفت که با دست غذا بخوریم، ۱۵ نفری بودیم که در همان سفره و شاید به شکلی که چندان مناسب نبود ناهار خوردیم.» حدود سه روز با اتوبوس در راه بود تا ۴ ماه آخر سر بازی خود را در اهواز خدمت کند. او که در عملیات والفجر ۸ حضور داشته است با اشاره به اینکه اگر در کردستان از جلو و پشت سر در محاصره دو دشمن بعضی و کومله

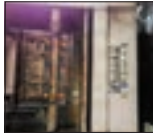
بودیم در اهواز برعکس بود، دشمن از هوا زمین ما را مورد هدف قرار می داد. از اجرای این عملیات برایمان می گوید: «ساعت ۲ نصف شب بود که عملیات شروع شد. پاس بخش بودم که اعلام کردند به چند نیروی داوطلب برای بردن مهمات به خط مقدم نیاز دارند. ۱۵ نفر از بچه های مشهد بودیم که بیشتر ماه های پایانی خدمتیمان بود و به خوبی از خطر بردن مهمات آگاه بودیم اما با وجود این داوطلب شدیم تا این کار را انجام دهیم چون شرایط را درک می کردیم و می دانستیم که نیاز الان ایجاب می کند تا جانمان را کف دستمان بگذاریم برای همین هم بدون چون و چرا مهمات را سوار خود کردیم و راه افتادیم.» وی ادامه می دهد: «خوزستان شب های سرد، خشک و سوزانی دارد و آن شب هم باران می بارید در تاریکی و ظلمات رانندگی می کردیم و با ترس و لرز جلو می رفتیم، سر پیچ که می رسیدیم این دلهره در ما وجود داشت که مبادا بعضی ها در پیچ بعدی منتظر ما باشند. بالآخره مهمات را به قایق ها رساندیم و خواستیم به عقب بازگردیم اما صحنه ای که می دیدم برایمان باورکردنی نبود.»

ظریف به اینجا که می رسد از تعریف کردن ادامه ماجرا سر باز می زند و تمایلی ندارد تا آنچه را دیده برایمان بازگو کند اما اصرار ما او را وادار می کند تا بعد از کمی سکوت لب به سخن گشوده و روایت تلخی از آنچه احساس کرده است داشته باشد: «هنوز پاک سازی نشده بود و به دلیل عملیات نبروهای خودی و همچنین بعضی کشته شده در طول مسیر قرار داشتند و به دلیل تاریکی و ظلماتی که وجود داشت، ما بدون اینکه متوجه جنازه های روی زمین مانده شویم از روی آن ها گذشته بودیم تا به مسیر برسیم، دیدن چنین صحنه ای حال تمام بچه ها را دگرگون کرد.»

یکی دیگر از خاطراتش در اهواز مربوط به زمانی است که برای آوردن آب با تانکر به دارخوین رفته بودند و با چشم خود دیده چگونه هواپیماهای عراقی خودرو مهمات را می زدند و بسیاری از رزمندگان در همان بمباران شهید می شوند: «هر روز زیر آتش بار هواپیماهای عراقی قرار داشتیم و صدای آن ها که از آسمان شنیده می شد هر لحظه با خود می گفتیم الان است که زیر بمباران کشته شویم، حتی یک بار که برای آوردن آب رفته بودم به چشم خود دیدم که چه تعداد از رزمندگان به دلیل اینکه نزدیک مهمات بوده اند، شهید شده اند.»

صحنه های دردآوری که هنوز هم در مقابل چشمانم قرار دارد. «او بعد از اینکه خدمت سر بازی را به پایان می رساند به مشهد بازمی گردد و چون قبل از اینکه به جبهه برود در فروشگاه لوازم ورزشی کار می کرده است دوباره کار سابق خود را آغاز می کند. اکنون بعد از گذشت ۳۴ سال از روزهایی که در مدت دو سال از خدمت خود در جنگ تجربه کرده است هنوز هم با برخی بچه هایی که در جبهه آشنا شده است ارتباط دارد و گاهی دور هم جمع می شوند و خاطراتشان را مرور می کنند. هر چند تأکید دارد بعضی از آن ها آن قدر تلخ است که در پس ذهنش نگه داشته و دوست ندارد هیچ گاه آن ها را به خاطر آورد یا برای کسی بازگو کند.»

گپ و گفتی با حسن شفیعی، مربی پیش کسوت بدن سازی

استعدادی که دیر کشف شد

هم محلی

را می چیند. گرم کردن و تمرینات برای هر رشته ورزشی تفاوت دارد و نمی توان تمریناتی را که مربی بدن سازی برای رشته ورزشی ای مانند کشتی به کار می گیرد برای ورزش دیگری مثل فوتبال به کار گرفت و باید بسته به نوع حرکت ورزشی تمرین های متفاوتی داده شود.

● مخالف سرسخت مکمل های دارویی

شفیعی مخالف سرسخت استفاده از مکمل ها و داروهای بدن سازی است و تأکید می کند: هیچ گاه استفاده از داروهای مکمل را برای شاگردانم تجویز نکرده ام چون اعتقاد دارم ضرر این داروهای بیشتر از منفعت آن هاست و افراد می توانند با استفاده از غذاهای جایگزین و یک رژیم مناسب غذایی، بدنی ایده آل داشته باشند. او که مدتی نیز در جبهه حضور داشته است آنجا علاقه خود به ورزش را دنبال می کرده است به این صورت که بین یگان های مختلف مسابقه فوتبال می گذاشته و از این طریق باعث افزایش روحیه رزمندگان می شده است، به ویژه اینکه فرمانده آن ها نیز با او همراه بوده و برای برنده این مسابقات جوایزی در نظر می گرفته است. شفیعی که در زمان اوج ابومسلم و زمانی که خداداد عزیزی، مهاجری، عباس دهقانی و... در این تیم حضور داشتند مربی بدن سازی ابومسلم بوده است، بیان می کند: بسیاری از بازیکنانی که بعدها به عضویت تیم ملی درآمدند از شاگردان من بودند و هنوز هم با بسیاری از آن ها در ارتباط هستم مانند خداداد عزیزی که لطف بسیاری به من دارد.

وی از اثرات ورزش در زندگی خود تعریف می کند: در شصت و شش سالگی از آمادگی جسمانی خوبی برخوردار هستم و نگذاشته ام تا مانند هم سن و سال هایم دچار رخوت شوم و هنوز هم نه تنها ورزش می کنم، بلکه برنامه های ورزشی به ویژه ورزش صبحگاهی و همگانی را در نقاط مختلف به ویژه در محل زندگی خود، یعنی آبادگران برگزار می کنم.

● همایش ورزش صبحگاهی

او بیان می کند: در مناسبت های مختلف همایش ورزش صبحگاهی با حضور بیش از ۴۰۰ نفر در آبادگران با همکاری شهرداری منطقه ۸ و هیئت ورزش های همگانی و عوامل مجتمع آبادگران برگزار می شود و از سال ۸۵ حدود ۲۰ همایش برگزار کرده ایم که از ایستگاه های مختلف در آن شرکت می کنند. شفیعی با اشاره به اینکه برگزاری این همایش ها کاملاً رایگان بوده است و هیچ گونه وجهی بابت آن ها دریافت نمی کند، می گوید: بیشتر افرادی که در این همایش شرکت می کنند میانسال یا پیش کسوت هستند و قطعاً بهادان به آن ها و ورزش صبحگاهی نه تنها در روحیه این افراد، بلکه در سلامت آن ها نیز تأثیر می گذارد. وی یادآور می شود: برگزاری این همایش ها از چند روز قبل از طریق اعلامیه و همچنین فضای مجازی و با همکاری معاونت اجتماعی فرهنگی شهرداری منطقه ۸ اطلاع رسانی می شود تا علاقه مندان بتوانند حضور پیدا کنند. ■

حسن شفیعی ۶۶ ساله ساکن محله آبادگران است. او که یکی از مربیان پیش کسوت بدن سازی به شمار می رود، با تیم های بسیاری از جمله فوتبال ابومسلم، فوتسال فردوسی مشهد، فوتسال و والیبال پاس تهران و... به عنوان مربی بدن سازی کار کرده است. او که با تیم فوتسال شن ساساوه قهرمان لیگ برتر، آسیا و جام جهانی کوچک در کشور پرتغال شده است اکنون به عنوان پایه گذار ورزش صبحگاهی و همگانی در محله خود فعالیت های ورزشی به ویژه همایش های ورزش صبحگاهی را برگزار می کند. ساعتی با او همراه شدیم تا بیشتر با او و فعالیت های آشنا شویم.

● ۱۸ سالگی فهمیدم ورزشکار هستم

شفیعی که در هجده سالگی تازه متوجه شد دونه است می گوید: چون از کودکی به نظامی بودن علاقه داشتم وارد ارتش شدم. بعد از مدتی در مسابقات دو استقامتی ارتش شرکت کردم و مقام آوردم. آنجا بود که متوجه شدم استعدادی در این زمینه دارم و دونه هستم. از آن به بعد در رشته های پنج گانه نظامی، دو و میدانی و فوتبال فعالیت ورزشی خود را ادامه دادم. وی می افزاید: بعد از انقلاب به مشهد منتقل شدم اما سال ۷۸ دوباره به تهران رفتم و بعد از مدتی دوره های مربیگری بدن سازی را گذراندم و به عنوان مربی در تیم های فوتسال و فوتبال فعالیت کردم تا اینکه به دعوت مدیر عامل باشگاه فردوسی مشهد به عنوان مربی بدن سازی به این تیم پیوستم و از لیگ دسته یک به لیگ برتر صعود کردم و با همین تیم چهارم لیگ برتر نیز شدم. او یکی از بنیان گذاران ورزش صبحگاهی در کشور بوده است و اکنون به عنوان رئیس کمیته ورزش صبحگاهی هیئت همگانی استان، رئیس کمیته پیش کسوتان هیئت ورزش صبحگاهی استان و ورزش صبحگاهی هیئت همگانی سپاه استان و مسئول ورزش صبحگاهی کارگران فعالیت می کند. شفیعی از آغاز به کار خود این چنین تعریف می کند: بیشتر دوندگان به دلیل آمادگی جسمانی زیادی که دارند در تیم های ورزشی به عنوان مربی بدن ساز مشغول به فعالیت می شوند ضمن اینکه دوره های مربیگری را نیز می گذرانند تا از آمادگی لازم برخوردار باشند.

● مربی بدن سازی، موتور محرک تیم

وی می افزاید: متأسفانه آن طور که باید و شاید در کشور ما به مربی بدن سازی توجه نشده است و اگر تیمی در مسابقات قهرمان شود همه از سر مربی تقدیر و تشکر می کنند، در صورتی که موتور تیم، مربی بدن سازی است و اوست که بازیکنان را آماده نگه می دارد و به خوبی می داند که کدام بازیکن چه آمادگی ای دارد و سر مربی نیز با نظر مربی بدن سازی تیم خود

موتور تیم، مربی بدن سازی است و اوست که بازیکنان را آماده نگه می دارد و به خوبی می داند که کدام بازیکن چه آمادگی ای دارد

بنابر گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه ۸: عملیات پاک‌سازی گازی ها و سطل‌های زباله و جداول در خیابان‌های امام‌رضا، دانش و بازار سرشور به‌طور مکانیزه به‌منظور رعایت بهداشت عمومی معابر و گذرگاه‌ها و همچنین پیشگیری از بروز هرگونه بیماری و بوی تعفن به‌طور دوره‌ای اجرا می‌شود.

لازم به یادآوری است که به‌منظور افزایش بهداشت معابر و گذرگاه‌ها، عملیات پاک‌سازی و ضدعفونی جوی‌ها به‌وسیله «جرمی‌ساید» در مناطقی که دارای جوی روباز و سرپوشیده هستند انجام می‌شود تا علاوه بر رعایت بهداشت عمومی در این مناطق از بروز هرگونه آلودگی و تعفن جلوگیری شود. ■

مشکلات مردمی در جلسه شورای محله بهشتی مطرح شد

از پارك خطی تا اتوبوس‌های فرسوده

در محله

۵۹

صفائی

جلسه شورای اجتماعی محله بهشتی در مسجد امام محمد تقی (ع) با حضور اعضای شورای اجتماعی محلات و تسهیلاتگران طرح محله مابزرگزار شد. در این جلسه علاوه بر معرفی اعضای شورای اجتماعی این محله به شهروندان، تسهیلاتگران طرح محله ما این طرح را معرفی کردند و مردم درباره نیازهایشان صحبت کردند. در ابتدا یکی از تسهیلاتگران طرح «محله ما» محله بهشتی گفت: در حال حاضر گام دوم طرح محله ما در حال اجراست که در گام اول آن هیچ‌یک از محلات منطقه ۸ اجرا نشد، اما در گام دوم آن سه محله از محلات این منطقه انتخاب شده‌اند که محله بهشتی یکی از آن‌هاست.

ساخت و سازهای اخیر می‌توسیم دوباره با بارندگی‌های پاییزی و حتی بهاره سیل جاری شود، همان‌طور که در بارندگی اخیر خیابان نامجو گل و خاک گرفت. از مدیران شهرداری درخواست داریم چاره‌ای برای این مشکل بیندیشند.

رفاه ساکنان رادر نظر بگیرد

موسوی نیز در این جلسه بیان کرد: حد فاصل پیاده‌روهای نامجوی ۲۳ تا جهان‌آرآبیاده‌رو وسیعی دارد که شهرداری می‌تواند برای رفاه حال مردم تعدادی صندلی در آنجا نصب کند، اما با توجه به پیگیری‌های متعدد هنوز ترتیب اثر نداده‌اند. وی با گلایه از حضور معاندان و فروشندگان مواد درخواست جمع‌آوری آن‌ها را داشت.

اتوبوس‌های فرسوده

محسن حسن زاده نیز دیگر شهروند محله بهشتی گفت: انتقال پادگان و جمع‌آوری مشاغل مزاحم حاشیه بولوار نامجو را بارها مطرح کرده‌ایم و امیدواریم این درخواست‌ها بالاخره به نتیجه برسد. یکی دیگر از درخواست‌های ما بحث تراکم طبقاتی است که در این محدوده بیشتر از ۲ طبقه مجوز نمی‌دهند. وی با درخواست توسعه خدمات اتوبوس‌رانی در این محل می‌گوید: بیشتر اتوبوس‌ها فرسوده هستند. بارها درخواست تعویض آن‌ها را داده‌ایم اما تاکنون اتفاقی نیفتاده است. همچنین نصب پل هوایی در بولوار نامجو و هرس درختانی که باسیم‌های برق برخورد می‌کنند، روشنایی معابر و کوچه‌ها، برقراری گشت‌ها برای امنیت بیشتر در منطقه و محدوده نامجو، تأمین پارک محله و شهر بازی دیگر درخواست‌های ماست.

احداث بازار روز

علی همتی با اشاره به نیاز این محله به بازار روز توضیح داد: محله ما نیاز به بازار فروش اجناس دارد، به‌طور مثال شنبه‌بازار، دوشنبه‌بازار یا شنبه‌بازار برای این محله در نامجوی ۲ لازم است تا شهروندان که فروشنده هستند و جای مناسبی برای فروش ندارند به آنجا بروند. همچنین برای افرادی که می‌خواهند اجناسی با قیمت‌های کمتر و مناسب تهیه کنند لازم است. او هم یکی از مشکلات ساکنان این محله را اتوبوس‌های فرسوده می‌داند و می‌گوید به فکر اصلاح آن باشید. هرس درختان، ترمیم پیاده‌روها، احداث فضای بازی برای بچه‌ها در محدوده آخر نامجو، نصب صندلی برای نشستن شهروندان، اتوبوس‌های فرسوده، ناتمام ماندن جداول، نیمه‌کاره ماندن آسفالت‌ها، سرعت‌کاه‌های بیش از حد و روشنایی معابر از مشکلاتی بود که توسط ساکنان در این جلسه مردمی مطرح شد. ■

محسن جهان‌دار با اشاره به این موضوع که این طرح با تمرکز بر خیابان نامجوی ۲ اجرا خواهد شد، ادامه داد: وظیفه ما این است که در کنار مردم و شورای اجتماعی محلات باشیم تا با بررسی مشکلات مردم از طریق نظرسنجی در رفع مشکلاتشان کمک کنیم. وی با اشاره به مصوبه شورای شهر، مبنی بر هزینه ۵ درصد از اعتبارات عمرانی بر اساس نظرات مردم توضیح داد: این ۵ درصد که حدود ۳۰۰ میلیون تومان می‌شود، بر اساس طرح‌های محله مایشورای اجتماعی محلات هزینه خواهد شد. جهان‌دار یادآور شد: طرح‌هایی که اعلام می‌شوند به سه دسته تقسیم خواهند شد. نیازهایی که رفع آن در حیطه شهرداری نیست، نیازهایی که در حیطه کار شهرداری است، اما با ۳۰۰ میلیون تومان حل نمی‌شود و نیازهایی مانند احداث پارک، بهسازی پیاده‌رو و معابر که با این بودجه بر طرف خواهد شد. جهان‌دار توضیح داد: شما با توجه به نیازهای محله‌تان ممکن است به این نتیجه برسید که زمین بازی برای کودکان یا پارک محلی برای شهروندان این محدوده می‌خواهید. بعد از نیازسنجی این فرایند در شورای اجتماعی محله ارائه می‌شود و پس از جمع‌بندی در دومین جلسه استماع بر اساس اولویت‌بندی، نیازها را در نظر می‌گیریم و با همکاری منطقه در صدور رفع آن اقدام می‌کنیم. وی از شهروندان خواست درباره مشکلاتشان صحبت کنند. اسکندری یکی از شهروندان با ابراز گلایه از مشکلات ترافیکی بولوار نامجو و امیرکبیر گفت: سال‌هاست که مطرح می‌کنند قرار است پادگان جابه‌جا شود و مسیری از این پادگان به سمت خیابان امام خمینی باز شود، اما هنوز اتفاقی نیفتاده است، امیدواریم هر چه سریع‌تر این مشکل برطرف شود. همچنین مشاغل خدماتی مزاحم آسایش راز ساکنان محله گرفته‌اند جمع‌آوری کنید، سروصدای آن‌ها خواب و آسایش راز ما گرفته‌است. محله پارکینگ ندارد و بیشتر ماشین‌ها دوبل پارک می‌کنند. از دیگر مشکلات باید به نبود فضای سبز اشاره کرد. همه تصورشان بر این است که مافضای سبز بزرگی با نام بوستان کوهستانی داریم اما باید بگویم با توجه به فاصله مکانی مادر بولوار نامجو پارکی برای کودکان و سالمندان نداریم.

مشکل سیل در نامجو

حسین وحیدی از ساکنان خیابان نامجو نیز در این جلسه گفت: با توجه به وجود مدارس در بولوار نامجو تردد زیاد خودروها این بولوار نیاز به نصب یکی دوبل هوایی دارد که هر زمان درخواست داده‌ایم می‌گویند در این مکان تبلیغات جواب نمی‌دهد و ساخت پل برای ما پول‌سازی ندارد. از طرفی اتوبوس‌های این مسیر فرسوده است و زمان‌های تردد آن هم دقیق نیست. این شهروند محله بهشتی با اشاره به سیل‌هایی که در سال‌های گذشته از روستای چشمه‌پونه سرازیر می‌شد گفت: با توجه به

آی‌خب‌ر

بولوار نماز از ضایعات و نخاله‌های

ساختمانی پاک‌سازی شد

موسوی زاده - رئیس ناحیه ۳ شهرداری منطقه ۸ از پاک‌سازی گسترده خاک، ضایعات و نخاله‌های ساختمانی در بولوار نماز توسط شهرداری این منطقه خبر داد و اظهار کرد: این طرح با هدف پاک‌سازی و خدمات‌رسانی هر چه بیشتر و بهتر به شهروندان این بولوار در کنار توجه به گوی‌های زیست محیطی و بهداشت محلات انجام شد.

عباس زاده با اشاره به فعالیت ۱۰ نفر از عوامل کارگری، یک دستگاه لودر، ۵ دستگاه تریلی و یک دستگاه توماس گفت: برای پیشگیری از ریختن دوباره خاک و نخاله نیوجرسی‌هایی در مسیر قرار دادیم تا نتوانند به این مسیر وارد شوند.

وی افزود: با توجه به حجم زیاد نخاله ساختمانی در این محدوده که در گذشته جزو حاشیه شهر محسوب می‌شد و اکنون در حوزه شهری منطقه ۸ قرار گرفته است، پاک‌سازی همچنان ادامه دارد.

رئیس ناحیه ۳ شهرداری منطقه ۸ ادامه داد: جمع‌آوری خاک و نخاله‌های تخلیه‌شده توسط شهروندان در بولوار نماز به‌وسیله ۵ دستگاه کامیون و یک دستگاه لودر و یک دستگاه توماس در حال اجراست.

عباس زاده افزود: همچنین محصورسازی ورودی‌های بولوار نماز به‌ویژه حذف فاصل تقاطع شهدای ارتش به سمت سیدی برای جلوگیری از تخلیه خاک و نخاله توسط متخلفان انجام می‌شود.

وی با بیان اینکه اگر در نحوه جمع‌آوری این ضایعات کنترل دقیقی انجام نگردد می‌تواند خطرات بسیاری پی داشته باشد خاطر نشان کرد: خاک و ضایعات ساختمانی رها شده در شهر می‌تواند باعث بروز مشکلات، حادثه و بیماری شود در همین راستا برای جلوگیری از مخاطرات زیست محیطی و آلودگی، گروه‌های ویژه‌ای برای جلوگیری از تخلف راه‌اندازی شده است.

رئیس ناحیه ۳ شهرداری منطقه ۸ ادامه داد: این گروه‌ها به‌طور شبانه‌روزی عملیات گشت‌زنی را انجام می‌دهند و کنترل و نظارت بر کار کامیون‌های داران و پیمانکاران خاک‌برداری و هدایت آنان به محل مجاز تخلیه را دارند و شهروندان باید برای هر گونه عملیات خاک‌برداری در شهر با هماهنگی سازمان مپ اقدام به دریافت مجوز خاک‌برداری کنند و در صورت مشاهده هرگونه تخلف و تخلیه غیر مجاز طبق قانون با متخلفان برخورد می‌شود.

آسفالت معابر بولوار نماز

وی در ادامه از آسفالت نماز ۲۵، ۲۷ و ۲۹ نیز خبر داد و اظهار داشت: موضوع آسفالت و پوشش کف خیابان‌ها و گذرگاه‌ها که رابطه مستقیمی با بحث حمل و نقل و بهداشت شهری دارد، یکی از مطالبات اصلی شهروندان طی سال‌های اخیر بوده است.

رئیس ناحیه ۳ شهرداری منطقه ۸ افزود: یکی از نیازهای مردم ساکن در بولوار نماز آسفالت معابر بود، در همین راستا اکنون وارد بحث کیفیت‌بخشی و آسفالت این معابر شده‌ایم و کار آسفالت معابر نماز ۲۵، ۲۷ و ۲۹ را آغاز کرده‌ایم.

عباس زاده با بیان اینکه اگر شرایط جوی مناسب باشد طرف دو هفته آینده این پروژه به پایان می‌رسد و قابلیت استفاده مردمی را دارد یاد آور شد: برخی نقاط برای آسفالت مشکلاتی همچون ترکیدگی لوله آب و... را دارند که باعث کندی اجرای پروژه می‌شود اما با وجود این، تمام هدف ما رفاه حال مردم ساکن در این محله است و در همین راستا تلاش می‌کنیم تا هر چه زودتر آسفالت این محدوده به پایان رسیده و بهره‌برداری شود. ■

آخرین خبر

مسیر دوچرخه در خیابان امام خمینی

اصلاح هندسی تقاطع‌های خیابان امام خمینی و بهار

کاهش ۲۲ درصدی شکایات ۱۳

رئیس اداره فنی و عمران منطقه ۸ با اعلام این خبر گفت: خیابان امام خمینی یکی از خیابان‌های اصلی منطقه بوده است و با توجه به موقعیت جغرافیایی و تردد زیاد عابران پیاده در این خیابان، نوسازی مسیر پیاده‌رو، بازسازی باغچه‌ها، اصلاح شیب بندی کف و احداث مسیر دوچرخه سواری در این پیاده‌راه در دست اقدام است. محسن خادم پیر ادامه داد: اجرای این طرح با هدف تسهیل در رفت و آمد دوچرخه سواران و عابران پیاده و ارتقای کیفیت گذر به مترای ۴ هزار متر مربع کف سازی و تایل فرش خواهد شد. همچنین در این مسیر ۱۰ سرعت کاه برای عبور عابر پیاده نصب می‌شود. وی با اشاره به افزایش فضای سبز در این مسیر گفت: تبدیل کندراه این خیابان حد فاصل امام خمینی ۶۳ تا ۶۵ به مسیر دوچرخه سواری و فضای سبز به مترای ۵۰۰ متر مربع اجرا خواهد شد.

به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه ۸، علی شیرازی با اعلام خبر فوق گفت: این طرح در راستای ارتقای فرهنگ ترافیکی و با هدف ایجاد انضباط حرکتی عابران و خودروهای سواری در مرحله نخست در این تقاطع‌ها به اجرا در آمده است و امید است در روزهای آتی شاهد اجرای آن در دیگر تقاطع‌های برنامه‌ریزی شده باشیم. وی افزود: باید با مدیریت صحیح و برنامه در حوزه مدیریت شهری و مهندسی ترافیک، به دنبال تردد آسان و ایمن باشیم. باید با اجرای پروژه حق تقدم عابر پیاده در آرام سازی ترافیک و کاهش ترافیک و آلودگی‌های صوتی و زیست محیطی گام برداریم. شیرازی گفت: افزایش ایمنی عبور عرضی و فرهنگ عابران پیاده و استفاده از محل‌های مشخص شده و شاخص کردن محل عبور عابر پیاده برای رانندگان از اهداف اجرای این پروژه بزرگ است.

رئیس خدمات شهری منطقه ۸ از بررسی دقیق گزارش‌ها و شکایات‌های مردمی سامانه ۱۳۷ در آبان و کاهش بیست و دو درصدی آن خبر داد و گفت: در این ماه در حوزه خدمات شهری ۱۸۰ شکایت مردمی ثبت شده است. جلال بیوکی با اشاره به تفاوت‌های جمعیتی و کاربری در نواحی ۱ و ۲ منطقه افزود: شکایات‌های مردمی در نواحی به تفکیک موضوع شامل ۲۲ درصد رفع خطر، ۸ درصد نظافت باکس‌ها، ۱۵ درصد جمع‌آوری پسماند، ۷ درصد رفت و روب نامناسب، ۸ درصد پاک‌سازی کانال، ۸ درصد آب گرفتگی، ۱۸ درصد اشغال معابر، ۶ درصد جوندگان و ۳ درصد تاسیسات شهری است که در هر ناحیه این درصدها متفاوت است. وی با اشاره به اهمیت موضوع سدمعبر و گلابه‌های مردمی در این زمینه بیان کرد: موضوعاتی مانند سدمعبر اصناف، حیوانات و لگرددست‌فروشان، تفکیک غیر مجاز پسماند، موارد خطری و نازیباجز و سدمعبر هستند که گلابه‌های زیادی در این زمینه داشته‌ایم. بیوکی با اشاره به کاهش چشمگیر پیام‌های مردمی در موارد دفع خطر، اشغال معبر، بوی مخازن زباله و کانال‌های لایروبی گفت: در دو ماهه اخیر کاهش بیست و دو درصدی پیام‌های مردمی را داشته‌ایم.

حرف مردم

این ستون به حرف مردم و پیام‌های ساکنان منطقه اختصاص دارد. شهروندان می‌توانند مشکلات محله خود را با شماره تماس ۳۷۲۸۸۸۱ و پیامک ۳۰۰۷۲۸۹ با ما در میان بگذارند تا آن‌را به گوش مسئولان برسانیم.

ساختمان خطری

جلالیان: در بهشتی ۴۳ مالک در حال ساختمان‌سازی به‌طور غیرایمنی بوده و مصالح به داخل منزل همسایه پشتی ریخته می‌شود. درخواست اخطار داریم.

جوابیه ۱۳۷: اخطاریه موارد ایمنی به ساخت‌وساز مورد نظر صادر شده است.

روکش آسفالت

احمدی: درخواست روکش آسفالت در خیابان امام خمینی ۸۶ را داریم.

جوابیه ۱۳۷: آسفالت این معبر در دستور کار سال ۹۸ قرار دارد.

نصب علائم هشدار

انگرن: در کوهسنگی ۱۴ حفاری با گراویه پر شده است و خودروها داخل این گراویه‌ها گیر می‌کنند، بنابراین درخواست نصب علائم هشداردهنده برای وارد نشدن خودرو را داریم.

جوابیه ۱۳۷: در پی اعلام شهروند گرامی، رفع خطر انجام شد.

مردمک

نمایی از بوستان کوهسنگی از قاب دوربین شهروند

۱۴ دریافتی